

Posudek diplomové práce

Tereza Loučková: Poetika Karla Hlaváčka

Pro svou diplomovou práci si Tereza Loučková vybrala jako téma rozbor poetiky veršů a básní v próze Karla Hlaváčka (1874-1898). Práci kompozičně rozvrhla do čtyř základních oddílů věnovaným jednotlivým Hlaváčkovým sbírkám. Tento půdorys doplňují kapitola o básních do sbírek nezařazených, úvod, závěrečné shrnutí a seznam použité literatury. Práce je vkusně vyzdobena ukázkami z dílny Hlaváčka ilustrátora a grafika.

Kompoziční rozvržení práce je dáno sledem vydaných Hlaváčkových básnických sbírek a jednotlivé oddíly také nesou podle toho názvy: *Sokolské sonety*, *Pozdě k ránu*, *Mstivá kantiléna* a *Žalmy*.

Jednotlivé oddíly jsou uvedeny literárněhistorickou poznámkou o okolnostech vzniku jednotlivých sbírek, jejich vydání, podobě, přijetí a případně dalších osudech. Tyto úvody mají různou formu podle toho, jak to jednotlivé sbírky nabízejí a diplomantka se v nich nepouští do širších souvislostí a určení Hlaváčkovy místa v poezii devadesátých let.

Jádrem oddílů je pak rozbor poetiky příslušné sbírky a diplomantka postupuje podle schématu: rytmus, eufonie, básnické figury a obrazná pojmenování a motivy. U sbírek *Pozdě k ránu* a *Mstivá kantiléna* analyzuje rovněž podobu Hlaváčkovy malé básně v próze a jejího vztahu k básni.

Je třeba ocenit, že rozbor vrstev poetiky, jak si je diplomantka vymezila, a jejich jednotlivých jevů ve všech sbírkách jsou velmi detailní, s nadsázkou se dá říci, že postupuje od verše k verši, a tak podává cenný doklad o podobě a množství typů at' už

metrických formulí, rýmů, eufonií nebo metafor, symbolů a motivů atd. Máme tedy před sebou jakýsi výčet a bilanci konstantních jevů Hlaváčkovy poetiky.

Vedle této deskripce je třeba na práci dále ocenit, že se diplomantka nenechala zmást tematickou rozdílností mezi jednotlivými sbírkami (např. Sokolské sonety x Pozdě k ránu atd.) a nachází styčné jevy v jejich poetice, které přes tematickou odlišnost či výlučnost jsou pro Hlaváčka podstatné. Dotýká se tak geneze i vývoje Hlaváčkovy poetiky.

Výraznějších chyb při rozborech jsem v práci nenašel, o některých jevech se dá pochopitelně diskutovat. Stejně jako o přiřazení rozboru rýmů k rytmu do jedné podkapitoly (některé typy rýmu se pak ocitají v podkapitole o eufonii!).

Rozbory poetiky jednotlivých sbírek však setrvávají ovšem u deskripce, některé slibné rozběhy ke vztahu rytmu a sémantiky diplomantka záhy opouští, stejně jako náznaky funkce básnických prostředků či jejich vztahu např. k poetice Březinově (symbol u Březiny a Hlaváčka). V tomto směru působí práce na některých místech torzovitě, ale právě tato místa jsou příslibem do budoucna.

Doporučuji práci k obhajobě.

Meditace v Březině